

Hétköznapiak

Egy reggel, félek, arra ébredek:
Szakadt harisnyát húzok s nevetek
Azon, hogy kék az ég; s hogy micsoda
Szerencsém volt, egyenesen csoda,
(hogy)

Álmodtam, nem aludtam hiába.

Egy reggel, félek, arra ébredek,
S ha már félek, mi jót remélhetek?
Hogy este van, s te nem jöttél haza,
El sem mentél, itt sem voltál soha,
(hogy)

Megyek utánad, s nem tudom: hova.

